

О, майко моя, Родино мила,
защо тъй жално, тъй милно
плачеш?

Апостолът на свободата

Апостоле,
На тебе уж се кланят
управници, затънали в лъжи.
Властта, богатството си бранят -
уж сбъднали били се твоите мечти.

Народе ????
Що ли си го писал?
Какво си имал ти предвид?
За свободата е била последната ти мисъл
и за народа ни, под ятагана свит.

Ех, Дяконе,
Да можеше за малко да се върнеш -
да видиш нашето тегло сега.
Посърналите ни лица да зърнеш -
уви! България е пак в беда.

Да видиш новите поганци
как грабят обеднелия народ.
Задморски бейове - душащи ни посланци,
отново ни надянаха хомот.

Апостоле,
Съмнявал ли си се за миг тогава,
но ако знаеше за днешния ни хал,
дали към гибелта си страшна, величава,
отново би поел, макар замерян с кал?

Апостоли,
Мнозина смятат, че били сте хаирсъзи
и саможертвата напразна ви била.
Как жалки са сегашните им пози,
греховните им мисли и дела.

Управници,
Разкошните ви кабинети,
нелепи са за падналите ни борци.
Обидно е за окачените портрети -
украза не се прави със светци.

Светецо Кунчев,
Ти си нашата икона
и скланяме глави пред теб.
За нас ти определяш и морала и закона -
по-важни от коравия ни хлебъ!

09. 10. 2017 г.

Р. Генов